

Příhláška pohledávky do konkursu

Příhláška věřitelovy pohledávky do konkursu je podáním, které má charakter žaloby, proto také její náležitosti jsou srovnatelné s náležitostmi žaloby. Skutkové okolnosti, z nichž lze usuzovat na existenci přihlašované pohledávky, musí být vylíčeny tak, aby v přihlášce popsáný skutek, na jehož základě věřitel uplatňuje svůj nárok do konkursu, umožňoval jeho jednoznačnou individualizaci. Vylíčení těchto skutečností slouží

Příhláška věřitelovy pohledávky do konkursu je podáním, které má charakter žaloby, proto také její náležitosti jsou srovnatelné s náležitostmi žaloby. Skutkové okolnosti, z nichž lze usuzovat na existenci přihlašované pohledávky, musí být vylíčeny tak, aby v přihlášce popsáný skutek, na jehož základě věřitel uplatňuje svůj nárok do konkursu, umožňoval jeho jednoznačnou individualizaci. Vylíčení těchto skutečností slouží k vymezení předmětu přihlášky po skutkové stránce. Obsahuje-li přihláška pohledávky do konkursu údaje, jež nezaměnitelným způsobem identifikují skutek, na jehož základě věřitel přihlašuje svůj nárok do konkursu, ale postrádá-li vylíčení všech skutečností významných při přezkumu pohledávky v konkursu pro posouzení, zda jde o pohledávku pravou, uplatněnou ve správné výši a ve správném pořadí, je to důvodem k popření pohledávky, nikoli důvodem k odstraňování vad přihlášky. Vylíčení rozhodujících skutečností však může mít - zprostředkovaně - původ i v odkazu na listinu, kterou věřitel připojí k přihlášce pohledávky a na kterou v textu přihlášky pohledávky výslovně odkáže.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 1151/2000, ze dne 30.1.2003)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně Č. k. a., proti žalovanému JUDr. J. M., advokátovi, jako správci konkursní podstaty úpadce E., státního podniku v likvidaci, o určení pravosti a výše pohledávky, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 51 Cm 506/95, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 27. ledna 2000, č. j. 13 Cmo 44/99 - 49, tak, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. ledna 2000, č. j. 13 Cmo 44/99 - 49, zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu jednání.

Z odůvodnění:

Žalobou došlou soudu 7. července 1995, doplněnou podáním došlým soudu 5. ledna 1998, se žalobkyně (K. b. P., s. p. ú.) domáhala určení, že její pohledávka přihlášená v konkursním řízení vedeném u Krajského obchodního soudu v Praze pod sp. zn. K 11/93 ve věci úpadce E., státního podniku v likvidaci, je zjištěna co do důvodu a výše 1 081 490, 51 Kč. Žalobu odůvodnila zejména tím, že při přezkumném jednání konaném dne 8. června 1995 správce konkursní podstaty (žalovaný) pohledávku, kterou přihlásila do konkursu vedeného vůči úpadci dne 15. února 1995 ve výši 1 129 424,16 Kč, popřel v plném rozsahu, s tím, že žalobkyně není v seznamu přihlášených věřitelů. Skutkově je existence popřené pohledávky v žalobě odůvodněna tím, že právní předchůdkyně žalobkyně, K. b., s. p. ú., nabyla pohledávku od K. b. P. na základě dohody o převodu úvěrů na bývalé trvale se obracející zásoby a příslušných zdrojů ze dne 18. března 1991, jejíž obsah byl upřesněn dohodou z 22. listopadu 1995. K. b. P. se přitom stala věřitelkou úpadce poskytnutím úvěru na trvale

se obracející zásoby ve výši 1.053.000,- Kč, na základě úvěrové smlouvy ze dne 29. prosince 1990. K. b., s. p. ú. uzavřela s úpadcem hospodářskou smlouvu tvořenou žádostí o převzetí pohledávky z úvěrů na trvale se obracející zásoby ze dne 25. února 1991 (dále též jen „žádost“) a potvrzením o převzetí pohledávky z úvěrů na trvale se obracející zásoby ze dne 2. dubna 1991 (dále též jen „potvrzení“), v rozsahu 842 000 000 Kč. Úpadce se v žádosti zavázal platit úrok v rozmezí jednoho až pěti procent nad platnou diskontní sazbu a úrok byl stanoven ve výši třinácti procent, s tím, že úroky budou inkasovány čtvrtletně, vždy k pátému dni posledního měsíce čtvrtletí. Dne 1. března 1993 uzavřela K. b. s. p. ú. se žalobkyní smlouvu o postoupení pohledávek, jejímž předmětem je i tato pohledávka s příslušenstvím; postoupení bylo úpadci oznámeno dopisem z 2. června 1993. Při kontrole účtu úpadce v rámci přípravy na incidenční spor pak bylo zjištěno, že vzhledem k chybě v software informační soustavy věřitelky byla pohledávka za úpadcem přihlášena v nesprávné výši ohledně úroku z prodlení. Ke dni prohlášení konkursu nezaplatil úpadce žalobci na úvěru 842 000,- Kč na úroku z úvěru 199 426,85 Kč a na úroku z prodlení 40 063,66 Kč.

Krajský obchodní soud v Praze rozsudkem ze dne 27. října 1998, č. j. 51 Cm 506/95, žalobu zamítl. Soud prvního stupně - odkazuje na ustanovení § 24 odst. 2 a § 128 hospodářského zákoníku (dále též jen „hosp. zák.“) a na ustanovení § 763 obchodního zákoníku (dále též jen „obch. zák.“) - dospěl k závěru, že smlouva o postoupení pohledávky, uzavřená mezi K. b., s. p. ú. a K. b. P. dne 18. března 1991, je ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 hosp. zák. neplatná pro svou neurčitost. Z obsahu smlouvy nevyplývá, kterých konkrétních úvěrů a v jaké výši se postoupení týkalo. Dohoda ze dne 22. listopadu 1995 o upřesnění obsahu Dohody o převodech úvěrů na trvale se obracející zásoby ze dne 18. března 1991, jež měla odstranit případné pochybnosti, pak nemůže napravit právní úkon, který je neplatný. Podle soudu žádost ani potvrzení nenaplnují svým obsahem § 128 hosp. zák. ani nesplňují náležitosti úvěrové smlouvy dle ustanovení § 382a hosp. zák. Žalobkyně též nedoložila, že úvěr byl úpadci vůbec poskytnut. Soud uzavřel, že žalobkyni se nepodařilo prokázat, že K. b. postoupila K. b. s. p. ú. pohledávky vzniklé vůči úpadci na základě úvěru na trvale se obracející zásoby, ani to, že úvěr byl úpadci poskytnut.

K odvolání žalobkyně Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 27. ledna 2000, č. j. 13 Cmo 44/99 - 49, rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. Žalobkyně zdůvodňovala vznik nároku uzavřením nepojmenované hospodářské smlouvy mezi úpadcem a K. b., s. p. ú., a následným postoupením pohledávky z této smlouvy na žalobkyni. Odvolací soud vysvětlil, že těmito úkony nebyl založen smluvní vztah, neboť v případě úkonu úpadce se jednalo toliko o vyjádření požadavku, aby do již existujícího smluvního vztahu vstoupila namísto K. b. K. b., s. p. ú. Ke zjištění učiněným v průběhu incidenčního sporu nemohl odvolací soud přihlídnout, jelikož konkursní věřitel, jehož pohledávka byla v konkursu popřena, se ve smyslu § 23 odst. 2 zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání (dále též jen „ZKV“), smí dovolávat pouze právního důvodu uvedeného v přihlášce nebo při přezkumném jednání. V uvedeném případě zdůvodňovala žalobkyně vznik své pohledávky jinými skutečnostmi než těmi, jež co právní důvod uvedla v přihlášce pohledávky.

Rozhodnutí odvolacího soudu napadla žalobkyně včas podaným dovoláním, jehož přípustnost opírá o ustanovení § 239 odst. 1 občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), namítajíc, že je dán dovolací důvod uvedený v § 241 odst. 3 písm. d/ o. s. ř., jehož prostřednictvím lze odvolacímu soudu vytýkat, že jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Žalobkyně se domnívá, že odvolací soud nesprávně aplikoval ustanovení § 23 odst. 2 ZKV, když skutečnosti uvedené v přihlášce pohledávky do konkursního řízení považoval za jiné, než které uplatňovala žalobkyně v průběhu incidenčního sporu. Žalobkyně dále uvedla, že v typově podobném případě již Nejvyšší soud vyslovil názor, že právním důvodem vzniku přihlašované pohledávky je nutno rozumět s přihlídnutím

k § 20 odst. 2 ZKV skutečnosti, na nichž se pohledávka zakládá, tedy skutkové okolnosti, ze kterých lze na existenci pohledávky usuzovat a nikoliv pouhou právní kvalifikaci pohledávky. Právní kvalifikací pohledávky, kterou věřitel své pohledávce přisoudil, není soud v řízení vázán, protože každý úkon je posuzován podle jeho obsahu i když je nesprávně označen. Žalobkyně je přesvědčena, že jak v přihlášce pohledávky, tak i v incidenčním řízení vycházela ze stejných skutkových okolností, dokládala je stejnými listinnými důkazy a v obou případech se tedy dovolávala stejného právního důvodu; proto nemohlo dojít k rozporu s ustanovením § 23 odst. 2 ZKV. Zuzující formální výklad odvolacího soudu, který nepřiměřeně akcentuje označení úkonu a nepřihlíží k jeho obsahu, je v rozporu se zásadou spravedlivého posouzení sporu, odporuje smyslu a účelu zákona a neumožňuje oprávněnému subjektu se domoci jeho práv. Žalobkyně proto navrhla, aby Nejvyšší soud zrušil jak rozhodnutí odvolacího soudu, tak i rozhodnutí soudu prvního stupně a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření navrhl dovolání jako nedůvodné odmítnout nebo zamítnout.

Podle bodu 17., hlavy první, části dvanácté, zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů (to jest podle občanského soudního řádu ve znění účinném před 1. lednem 2001).

Zákonem č. [239/2001](#) Sb. o Č. k. a. a o změně některých zákonů, byla s účinností ke dni 1. září 2001 zřízena Č. k. a. se sídlem v Praze, Podle ustanovení § 19 odst. 1 tohoto zákona je tato právnická osoba právním nástupcem původní věřitelky K. b. Praha, státního peněžního ústavu, která byla ke stejnému dni zrušena. Nejvyšší soud proto jako s účastnicí řízení namísto původní věřitelky dále jednal s Č. k. a.

Dovolání je ve smyslu § 239 odst. 1 o. s. ř. přípustné, a je i důvodné.

Vady řízení, k nimž dovolací soud přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), nejsou dovoláním namítány a z obsahu spisu se nepodávají; Nejvyšší soud se tedy - v hranicích právních otázek vymezených dovoláním - zabýval správností právního posouzení věci odvolacím soudem. Vzhledem k tomu, že odvolací soud nevymezil právně významné otázky výrokem rozhodnutí, je dovolání přípustné pro všechny právní otázky, na nichž napadené rozhodnutí spočívá a jejichž řešení bylo dovoláním zpochybněno (srov. náleží Ústavního soudu z 20. 2. 1997, sp. zn. III ÚS 253/96, otištěný v příloze sešitu č. 7, ročníku 1997, Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

S přihlédnutím k době, kdy dovolatelka přihlásila svou pohledávku do konkursu, k době konání přezkumného jednání i k době zahájení tohoto sporu, je pro další úvahy Nejvyššího soudu rozhodný výklad zákona o konkursu a vyrovnání, ve znění zákonů č. [122/1993](#) Sb., č. [42/1994](#) Sb., č. [74/1994](#) Sb., č. [117/1994](#) Sb., č. [156/1994](#) Sb., a č. [224/1994](#) Sb.

Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Dle § 13 odst. 2, věty první, ZKV v usnesení o prohlášení konkursu musí být ustaven správce a věřitelé musí být vyzváni, aby přihlásili ve lhůtě třiceti dnů ode dne prohlášení konkursu všechny své nároky s uvedením jejich výše, právního důvodu vzniku a jejich zajištění.

Podle ustanovení § 20 ZKV pak konkursní věřitelé přihlásí své pohledávky, a to ve lhůtě stanovené v usnesení o prohlášení konkursu, i když se o nich vede soudní řízení nebo se provádí výkon rozhodnutí. Současně uvedou, zda uplatňují oddělené uspokojení (§ 28), jakož i jiné důvody pro přednostní pořadí při rozvrhu (odstavec 1). Přihlášky se podávají u soudu dvojmo. Pokud se pohledávka opírá o písemný právní úkon, je třeba připojit i listinu o tomto úkonu (odstavec 2). Správce přezkoumá přihlášky především podle úpadcových obchodních knih a jiných dokladů a vyzve úpadce, aby se k sestavenému seznamu přihlášek vyjádřil. Tento seznam předloží soudu (odstavec 4). Přihláška pohledávky má pro běh lhůty pro promlčení a zánik práv stejné účinky jako uplatnění práva u soudu (odstavec 6).

Přihláška věřitelovy pohledávky do konkursu je podáním (srov. i § 20 odst. 2 ZKV), které má charakter žaloby (srov. účinky jejího podání zakotvené v § 20 odst. 6 ZKV, jakož i skutečnost, že věřitel, který pohledávku do konkursu nepřihlásil, ač tak učinit měl, nemůže být při rozvrhu uspokojen). Vedle náležitostí předepsaných v rozhodné době ustanovením § 13 odst. 2 a § 20 ZKV proto přihláška musela mít i obecné náležitosti podání požadované ustanovením § 42 odst. 4 o. s. ř. a - v rozsahu, ve kterém nestanovil jinak zákon o konkursu a vyrovnání (srov. § 3 odst. 2 ZKV) - náležitosti žaloby předjímané ustanovením § 79 odst. 1 o. s. ř.

Podle ustanovení § 21 ZKV k přezkoumání přihlášených pohledávek soud nařídí přezkumné jednání (odstavec 1). Úpadce i konkursní věřitelé mohou popírat pravost, výši, i pořadí všech přihlášených pohledávek (odstavec 2)

Podle § 23 odst. 1 ZKV pohledávka se pokládá za zjištěnou, byla-li uznána správcem a nebyla-li popřena žádným z konkursních věřitelů. Popření pohledávky úpadcem se poznamená v seznamu přihlášek, ale nemá pro zjištění pohledávky význam.

Dle § 24 odst. 1 ZKV správce je oprávněn popřít nárok přihlášený konkursním věřitelem, výši nároku nebo jeho právní důvod. O tom soud vyrozumí konkursního věřitele, o jehož nárok jde, a současně ho vyzve, aby nárok, jeho výši nebo právní důvod uplatnil do 30 dnů u soudu, který prohlásil konkurs, nebo u jiného příslušného orgánu s tím, že jinak se na popřený nárok, jeho uplatněnou výši nebo uplatněný právní důvod nevezme zřetel.

Podle § 23 odst. 2, věty první ZKV, konkursní věřitelé pohledávek, které zůstaly sporné co do pravosti, výše nebo pořadí, mohou se domáhat určení svého práva; žalobu musí podat proti popírajícím konkursním věřitelům i správci, smějí se v ní dovolávat jen právního důvodu uvedeného v přihlášce nebo při přezkumném jednání a pohledávku mohou uplatnit jen do výše v nich uvedené.

K popření pohledávky stanoví soud přiměřenou lhůtu s poučením, že při zmeškání lhůty podle § 24 odst. 1 ZKV nelze k takovým pohledávkám přihlížet (§ 23 odst. 4 ZKV).

Závěr, že přihláška věřitelovy pohledávky do konkursu je podáním, které má charakter žaloby (srov. výše), předznačuje také míru skutkových okolností nezbytných k tomu, aby přihlášku bylo možné pokládat za procesní úkon, který nemá vady, a aby bylo možné posoudit, zda údaje, jež obsahuje žaloba o požadované určení, lze charakterizovat jako ty, které odpovídají právnímu důvodu uvedenému v přihlášce nebo při přezkumném jednání (§ 23 odst. 2, věta první, ZKV). Ve shodě s tím, jak je interpretován v ustanovení § 79 odst. 1 o. s. ř. formulovaný požadavek, aby žaloba obsahovala vylíčení rozhodujících skutečností (v právní teorii srov. např. Bureš, J. - Drápal, L. - Mazanec, M.: Občanský soudní řád. Komentář. 3. vydání. Praha, C. H. Beck 1997, str. 168 a v judikatuře usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. října 2002, sp. zn. 21 Cdo 370/2002, uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 11, ročník 2002, pod číslem 290), pak skutkové okolnosti, z nichž lze usuzovat na existenci přihlašované pohledávky, musely být vylíčeny tak, aby v přihlášce popsany skutek (skutkový děj), na jehož základě věřitel uplatňuje (přihlašuje) svůj nárok do konkursu, umožňoval jeho jednoznačnou individualizaci (nemožnost záměny s jiným skutkem). Vylíčení těchto skutečností slouží k vymezení předmětu přihlášky po skutkové stránce.

Žaloba, která je projednatelná, včetně tohoto, že obsahuje vylíčení rozhodujících skutečností (§ 79 odst. 1 o. s. ř.), však ještě nemusí být žalobou, na jejímž základě lze v ní uplatněnému požadavku vyhovět; tomu může bránit (a to i pro účely vydání platebního rozkazu nebo rozsudku pro zmeškání) okolnost, že ani v pozdější fázi řízení nebyly uplatněny všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti (srov. § 101 odst. 1 o. s. ř.).

Obdobný vztah platí pro přihlášku nevykonatelné pohledávky do konkursu a obsah žaloby vyvolané popřením pravosti, výše nebo pořadí této pohledávky, limitovaný ustanovením § 23 odst. 2, věty první, ZKV. Jinak řečeno, obsahuje-li přihláška pohledávky do konkursu údaje, jež nezaměnitelným způsobem identifikují skutek (skutkový děj), na jehož základě věřitel přihlašuje svůj nárok (v peněžité formě) do konkursu, ale postrádá-li vylíčení všech skutečností významných při přezkumu pohledávky v konkursu pro posouzení, zda jde o pohledávku pravou, uplatněnou ve správné výši a ve správném pořadí, je to důvodem k popření pohledávky (co do pravosti, výše nebo pořadí), nikoli důvodem k odstraňování vad přihlášky.

Jestliže konkursní věřitel (přihlašovatel pohledávky) ve včas podané žalobě o určení pravosti, výše nebo pořadí nevykonatelné pohledávky (nebo v pozdějších fázích řízení o této žalobě) popřené správcem konkursní podstaty nebo některým z konkursních věřitelů, uvede vedle rozhodujících skutečností, jež obsahovala již přihláška, i další potřebná tvrzení, významná podle hmotného práva pro jeho úspěch v incidenčním sporu (pro doložení toho, že jde o pohledávku pravou, že jde o pohledávku uplatněnou ve správné výši nebo o pohledávku uplatněnou ve správném pořadí), pak tím nevybočuje z mezí, kladených jeho žalobním tvrzením ustanovením § 23 odst. 2, věty první, ZKV. Jinak řečeno, takový postup není v rozporu s požadavkem, že v žalobě o požadovaném určení nevykonatelné pohledávky se žalobce smí dovolávat jen právního důvodu uvedeného v přihlášce nebo při přezkumném jednání a pohledávku může uplatnit jen do výše v nich uvedené. To platí bez zřetele k tomu, zda k popření pravosti, výše nebo pořadí nevykonatelné pohledávky vedla právě okolnost, že přihlašovatel pohledávky sice vylíčil (v přihlášce nebo při přezkumném jednání) rozhodující skutečnosti, na nichž se pohledávka zakládá, nikoli však všechny skutečnosti významné pro zjištění pohledávky (pro to, aby byla uznána za pohledávku pravou, uplatněnou ve správné výši a ve správném pořadí).

Ve shodě s výše formulovanými závěry se tudíž úkol Nejvyššího soudu soustřeďuje k prověření

správnosti úsudku odvolacího soudu, že žalobkyně v rozporu s ustanovením § 23 odst. 2, věty první, ZKV uplatnila o vzniku své pohledávky jiné rozhodující skutečnosti než ty, které jako právní důvod obsahovala přihláška.

Skutkový stav věci nebyl dovoláním zpochybněn a Nejvyšší soud z něj při dalších úvahách vychází.

Odvolací soud založil své závěry především na zjištěních učiněných z přihlášky pohledávky do konkursu ze dne 15. února 1994, došlé konkursnímu soudu 23. února 1994. K. b. P., s. p. ú. zde jako konkursní věřitelka odůvodnila svou pohledávku tak, že K. b., s. p. ú. uzavřela s právním předchůdcem úpadce hospodářskou smlouvu tvořenou „Žádostí o převzetí pohledávky z úvěrů na TOZ“ ze dne 25. února 1991 a „Potvrzením o převzetí pohledávky z úvěrů na TOZ“ ze dne 2. dubna 1991 v rozsahu 842.000,- Kč a úpadce se v „Žádosti“ zavázal platit úrok v rozmezí jednoho až pěti procent nad platnou diskontní sazbu (článek I. přihlášky). Dále tamtéž uvedla, že dne 1. března 1993 byla mezi K. b., s. p. ú. a konkursním věřitelem (rozuměj K. b. P., s. p. ú.) uzavřena smlouva o postoupení pohledávek, jejímž předmětem je i tato pohledávka za úpadcem, včetně příslušenství. Postoupení pohledávky bylo úpadci oznámeno dopisem K. b., s. p. ú., ze dne 2. června 1993 (článek II. přihlášky). K doložení tvrzení obsažených v článku I. přihlášky nabízela konkursní věřitelka v přihlášce žádost o převzetí pohledávky z úvěrů na trvale se obracející zásoby ze dne 25. února 1991 a potvrzení o převzetí pohledávky z úvěrů na trvale se obracející zásoby ze dne 2. dubna 1991. Podle článku III. přihlášky ke dni prohlášení konkursu činí pohledávka konkursního věřitele za úpadcem na neplaceném úvěru 842.000,- Kč na nesplaceném úroku 199.426, 85 Kč a na úroku z prodlení 87.997,31 Kč. Konkursní věřitel uzavřel, že přihlašuje pohledávku v celkové výši 1.129.424,16 Kč.

Věřiteli, který se domáhá (žalobou či - v konkursním řízení - přihláškou) peněžitého plnění po dlužníku jako právní nástupce původního věřitele z titulu singulární sukcese (jako postupník ze smlouvy o postoupení pohledávky, kterou pohledávku od původního věřitele - postupitele - nabyt), nestačí tvrdit pouze skutečnosti rozhodné pro prokázání existence platné postupní smlouvy. Závěr, že je zde platná smlouva o postoupení pohledávky (že nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod práva na jiného), totiž ještě nevypovídá ničeho o tom, zda tvrzená pohledávka, která měla být označenou smlouvou převedena, tu vskutku je, ani o tom, na jakém skutkovém a právním základě tato pohledávka původně vznikla.

Nicméně, Nejvyšší soud již v rozsudku ze 15. května 1996, sp. zn. 3 Cdon 370/96, formuloval závěr, podle kterého vyličení rozhodujících skutečností může mít - zprostředkovaně - původ i v odkazu na listinu, kterou žalobce (coby důkazní materiál) připojí k žalobě a na kterou v textu žaloby výslovně odkáže. Jestliže tedy K. b. P., s. p. ú. v přihlášce pohledávky do konkursu tvrdí, že její nárok plyne ze žádosti a z potvrzení, jestliže tyto listiny, na něž výslovně v přihlášce odkazuje, k přihlášce připojila a jestliže z obsahu těchto listin plyne, že uplatněný nárok má původ v ujednání (smlouvě) o úvěru na trvale se obracející zásoby uzavřeném mezi K. b. (Praha) a úpadcem, pak neexistuje zákonná překážka, jež by bránila uplatnění těchto tvrzení (v režimu § 101 o. s. ř.) přihlašovatelkou pohledávky (žalobkyní) v řízení o určení pravosti pohledávky. Ve smyslu výše rozvedených závěrů totiž nejde o skutková tvrzení, jež by neměla původ - podle § 23 odst. 2, věty první, ZKV - v právním důvodu (ve skutečnostech) uvedeném v přihlášce. Jinak řečeno, podle obsahu přihlášky a připojených listin (na něž se v přihlášce odkazuje) nebránilo ustanovení § 23 odst. 2, věty první, ZKV žalobkyni (přihlašovatelce pohledávky) v incidenčním sporu o určení pravosti pohledávky v tvrzení, že uplatněný nárok se odvíjí ze smlouvy o úvěru na trvale se obracející zásoby uzavřené mezi její právní předchůdkyní K. b. P. na straně jedné a úpadcem na straně druhé dne 29. prosince 1990.

Dovolací důvod dle § 241 odst. 3 písm. d/ o. s. ř. byl tudíž uplatněn právem. Nejvyšší soud proto, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), napadený rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Procesní společenství účastníků](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Odpovědnost za škodu](#)
- [Konkurs \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Mzda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oddlužení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Význam řízení](#)
- [Vzájemné plnění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Věcná příslušnost](#)